

ΠΕΡΙ ΖΑΧΑΡΟΚΑΛΑΜΟΥ.

Τὸ ζαχαροκάλαμον πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς προϊὸν τῆς Κίνας· διαχίλια περίπου ἔτη πρὶν γνωρίσουν αὐτὸ οἱ Εὐρωπαῖοι, καὶ πολλὸν χρόνον πρὶν μάθουν τὴν χρῆσίν του τὰ λοιπὰ τῆς Ἀνατολῆς ἔθνη, ἐκαλλιεργεῖτο εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν ἐκείνην. Προσέτι πολλὸν χρόνον μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς μεταφορᾶς τῆς ζαχαρώσεως εἰς τὰ λοιπὰ ἔθνη ἐπεκράτει παντελῆς ἀγνοία περὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ τρόπου τῆς παραγωγῆς αὐτῆς. Πιθανόν, ὅτι οἱ Σίνοι, ὅταντες εἶδειξαν πάντοτε ἔχθραν ἀνέκμητον κατὰ πάσης ἐπιμέλειας πρὸς ἀλλοθνηεῖς, ἐτήρουν ἐπίτηδες μυστικὴν καὶ καθίστων μυστηριώδη τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Τὰ περὶ ζαχαροκάλαμου ἐγνωστοποίησε κατὰ πρῶτον σαφῶς ὁ περιηγητὴς Μάρκος Πόλος κατὰ τὰ μέσα τῆς δεκάτης τρίτης ἑκατονταετηρίδος, καὶ τοι πρὸ αὐτοῦ εἶχον διαδοθῆ ὀλίγα περὶ τοῦτου εἰδήσεις. Τὸ φυτὸν μετεκομίσθη ὀλίγον ἔπειτα εἰς τὴν Ἀραβίαν, Νουβίαν, Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν, ὅπου ἐκαλλιεργήθη ἐκτεταμένως. Ἐν Εὐρώπῃ τὸ ζαχαροκάλαμον ἐφάνη κατὰ πρῶτον περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς δεκάτης πέμπτης ἑκατονταετηρίδος, ἤρχισε δὲ τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ ἡ Σικελία, ἀφ' ἧς μετέβη εἰς Ἰσπανίαν, Μαδέραν καὶ τὰς Καναρίους νήσους. Ὀλίγον μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κολόμβου ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς μετεκομίσθη τὸ φυτὸν τοῦτο εἰς τὴν Χαύτην καὶ Βραζιλίαν, ὅθεν κατὰ μικρὸν ἐξήπλωθη καθ' ὅλας τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας.

Τὸ ζαχαροκάλαμον ἀθάνει μᾶλλον ἢ ἦττον κατὰ τὴν φύσιν τῆς γῆς. Εἰς νέον καὶ ὑγρὸν χῶμα φθάνει ἐνίοτε εἰς ὕψος ἐννέα πηχῶν, ἀλλαχοῦ εἶναι πολὺ χαμηλότερον. Πληθύνεται δὲ πάντοτε διὰ τῆς ἐκφύσεως παραφυάδων. Τὸ σκάλισμα ζαχαροκαλαμῶνος εἶναι ἐργασία κοπωδεστάτη, καθ' ὅσον μάλιστα γίνεται ἐξ ἀνάγκης ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας ἡλίου τροπικοῦ. Πρότερον μὲν τὸ ἔργον ἐξετελεῖτο διὰ χειρῶν, ἀλλ' ἤδη εἰσῆχθη τὸ ἄροτρον, ὅπου ἐπιτρέπει τὴ φύσιν τῆς γῆς, μετ' ὠφελείας μεγάλης τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τῶν ἐργατῶν. Ἡ φύτευσις τῶν καλάμων δὲν ἀνανεοῦται καθ' ἔτος· διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ χεῖρας πολλὰς καὶ ἔξοδα οὐκ ὀλίγα, ὅπερ ἤθελεν ἀναδιβάσει τὴν τιμὴν τῆς ζαχαρώσεως.

Κατασκευὴ Ζαχαρώσεως.

Ὅταν τὰ καλάμια ὀριμάσουν ἐντελῶς, κόπτονται μετὰ τοῦ ἐδάφους, καὶ διαιρούμενα εἰς κομμάτια ἄρομίδιου μήκους, δένονται καὶ μεταφέρονται εἰς τὸν μύλον. Ἀφοῦ δὲ διέλθουν δις διὰ τῶν κυλίνδρων τοῦ μύλου τούτου, ἐκθλίβεται ὅλος αὐτῶν ὁ χυμὸς, ὅστις συνάγεται εἰς δεξαμενὴν, καὶ θερμαίνεται ἀμέσως, διότι ἄλλως ὀξύνει. Πρὸς ἀποχωρισμὸν τῶν εὐρισκομένων

ἐν τῷ χυμῷ ἀκαθαρσιῶν προστίθεται ὀλίγη ποσότης λειοτετριμμένης ἀσβέστου ἢ ἀσβεστονέρου· ἀφοῦ δὲ συναχθοῦν αὐταὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν δι' ἐλαφρᾶς θερμότητος, καὶ ἀφαιρεθοῦν, ἀθάναται ἡ θερμότης μετὰ βράσεως τοῦ χυμοῦ, διὰ τὴν ἐξατμισθῆ τὸ ἐν αὐτῷ ὕδωρ, καὶ συμπυκνωθῆ ὁ χυμὸς, ὥστε ψυχρανθεῖς νὰ λάβῃ κοκκωτὸν σχῆμα.

Ἀφοῦ ψυχρανθῆ ἱκανῶς ἡ ζάχαρις ἐντὸς ῥηχῶν σκαφῶν, βάλλεται εἰς κάδους, ἐντὸς τῶν ὁποίων μεταφέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον. Οἱ κάδοι οὗτοι ἔχουσι τρύπαν ὑποκάτωθεν, καὶ θέτονται ὄρθιοι ὑπεράνω μεγάλης τινὸς δεξαμενῆς, ἐνθα στραγγίζει τὸ ζαχαρόμελι (malasses), ὅσον δηλαδὴ μέρος τῆς ζαχαρώσεως δὲν κρυσταλλοῦται. Τὸ ζαχαρόμελι τοῦτο συναθροίζεται ἀκολούθως καὶ μεταφέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ὡς ἀεράσιον ἢ πρὸς κατασκευὴν βουμίου.

Περὶ τῆς γνομικῆς.

- Ὅδδεν ἐξαίρετον ἀποκτᾶται ἄνευ κόπου.
- Ὁ ὄνος δὲν γίνεται ἵππος διὰ κτυπημάτων.
- Ἐάν ἦσαι ὄρνις γέννα αὐγά, ἐάν ἀλέκτωρ κράζε.
- Μία ὀκτὰ παιδείας ἔχει ἀνάγκην δέκα ὀκτῶν κοινῶν νοῶς διὰ τὴν μεταχειρισθῆ.
- Μία σταγὼν βροχῆς δὲν ἀφίνει τύπον εἰς τὴν σκληρὰν πέτραν.
- Ἦως δόναται κοιμώμενος νὰ ἐξυπνήσῃ κοιμώμενον;
- Εἰς τὸν διψῶντα χιλιάδες μαργαρίται δὲν ἀτίζουσι ὅσον μία σταγὼν ὕδατος.
- Τὰ τραύματα τοῦ ἐρῶντος δὲν θεραπεύονται μετὰ φάρμακα ἰατροῦ.
- Ἡ φιλία πρὸς μαρὸν εἶναι ὡς τὸ ἐναγκαλισμὸς τῆς ἄρκτου.
- Ἡ ὑπομονὴ εἶναι ἡ κλειστῶν δυσκόλων πραγμάτων.
- Πᾶσα ἀκαθαρσία πλύνεται διὰ τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ τὸ ἀκάθαρτον ὕδωρ μετὰ τί καθαρίζεται;

ΤΟ ΣΠΗΛΛΑΙΟΝ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ.

Μετάφρασις ἐλευθέρας

(ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

(Ἰδὲ προηγούμενον ἀριθμὸν.)

Ἐνῶ ταῦτα συνέβαινον, ὁ Ἐρρίκος ἀπεσύρθη κατ' ἐκρύφθη εἰς παράμερον τινα γωνίαν, ὅπου τρέμων καὶ φοβούμενος περιέμενε νὰ ἴδῃ τὸ ἀποθησόμενον. Ὅταν κατ' ἀρχὰς εἶδεν, ὅτι ἡ τόλμη τῶν ληστῶν ἐφάνετο ὅτι ἐμελλε νὰ ἐπιτύχῃ, ἐφοβήθη μήπως ὁ Μαυρολο-